

עמ' ט

1

מו א טוֹצֵעַ הָיְהּ כִּי
מִקְיָג סְמִיעָנָה :
מח ב מַיִּה פָּג מַלְלָה
טהר לְתֻמָּה קְנוּמָה
סְלָכָה :
מת ג טוֹצֵעַ הָיְהּ כִּי
מִקְיָג סְמִיעָנָה :

רביינו חננאל

ומצא בה ביצים גמורות וכ' ר' עקב אומר אם היו מעורות בוגרין אסורות. מימה מיין לדגימות ספקונימם דגימות קלי מהלמן נכל לן נמקה עדין הקפפה מבחן רק שקרים על כן קלי רב עקב רק קמלה הס טו מעורות ולפי ספקיס לדלן גרטס גמורות ינחת וקיי גרטסן זומת נס דיליס מותלות נכלן מהלן רב עקב חומר כו':

ונגולם מיה שפועה נלדמתה : פיטולו . למקם טעות זו יט כויה וככלה : ופקול מינא . בין מלה בעי להו למילא צוין ציעי לפחיתו נביעי דסחומה . ולי צעי לשו נעלימה מהן קא מטען ג . רבי המי לסתה מהן בעי ציעי דסחית לפחית לדפחה לאמן יהבו ליה ביעי דשוחטה אתה לך מיה דרבבי אמר להו מחק טעות הו ואחריך פשטו מהו דתימא האי לאכילה קא בעי להו והאי דקאמר דפחה משום דברין למאי נפקא מינה למיתבה ליה בגין ביני ביני קממל' ההוא דאמר להו ביעי דרכרא לאמן בעי דרכרא לאמן יהבו ליה ביעי דספרנא מארעא אתה לך מיה דרבבי אמר להו מחק טעות הו ואחריך פשיטה מהו דתימא האי לאכילה קא בעי להו והאי דקאמר דדרברא משום דשמנין טפי למאי נפקא מינה דדרברא משום דשמנין טפי למאי נפקא מינה

(ה) מוספסה פ"ג
 (ג) בכוריות א, ב, ג' בכוריות
 (ד) מלחין יעלן בן נבל גמל נעל
 (ה) דרכם קולם סב זקן עז
 (ו) ל' ל' ל' עין ככ' עז
 (ז) עליון וגאנז געלאן מלטערלען/
 (ח) צע' טערלען מיטיעון
 (ט) פאפֿלְסָן מַכְתֵּב
 (י) ווילר ל' (סְבִּיבָּן)
 (ט) פֶּסֶק צ' (סְבִּיבָּן) חלמי פליק

לעוי רשי"
בשיט"א. הכללה (ופירמה
סנה). קלב"א שווייז".
עטף.

מוספַת
א. [ד] א"כ הם בלבד
קליפה לבנה, ואמאי קרי
לב גמורות מברך

למיהת בא ליה ביני ביני קמ"ל ובי בעית אימא מאי עם יציאתה נגמרה עם יציאת רובה וכדרבי יוחנן דא"ר יוחנן^๖ ביצה שציאה רובה מערב יומם טוב והזורה מותרת לאכלת ביום טוב ואיכא אמר דאמר מאי עם יציאתה נגמרה עם יציאת כולה נגמרה עס' יוצאת כולה אין אבל רובה לא ולאפקו מלבד' יוחנן גופא השוחט את התרנגולת ומיצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן בחלב ר' יעקב אומר אם היו מעורות בנידין אסורת מאן תנא להא דעתך ר' האוכל מנובלת עוף מהור^๗ מן החלל של ביצים מן העצמות ומון הנידין ומון הבשר שנתולש מן החיה טהרו מן האשכול של ביצים מן הקורוקבן ובני מעין או שהמחה את החלב וגוינו טמא מאן תנא מן החלל של ביצים טהרו אמר רב יוסף דלא כרבוי יעקב דאי כר' יעקב האמר אם היו מעורות בגנידין אסורת אמר ליה אבוי מבאי דלמא עד כאן לא קאמר רב' יעקב ההtram אלא לעניין אסורה אבל לעניין טומאה לא וכי תמא לעניין טומאה נמי נגנוור אפשר טומאה הוא ואפשר טומאה מדרבנן לא מפשנן ואיכא דאמר מאי תנא מן האשכול של ביצים טמא אמר אל' אבוי מבאי דאשכול מהנק דתלייא אם היו מעורות בנידין אסורת אל' אשכול גופה וכי תמא אשכול גופה מא למירוא מידי באשכול דלמא אשכול גופה ובין דבשר נינחו כוון דאיתא איןשי דלא אבל איזטיריך לאשטעוין ה' ר' כל שתשמישו בום^๘ נולד בום כל שתשמישו בלילה נולד לאשטעוין ה' ר' כל שתשמישו בין בום ובין בלילה אדם וככל דדמי ליה אמר מר כל שתשמישו בום נולד בום וז תרגולת למאי נפקא מינה לcdrוב מררי בריה דרב כהנא דאמר רב מררי בריה דרב כהנא ברק בקנה של תרנגולין מערב עטפל כל שתשמישו בין בום ובין בלילה אדם וככל דדמי ליה אמר מר כל שתשמישו בום נולד בום וז תרגולת למאי נפקא מינה לcdrוב מררי בריה דרב כהנא זילא מצא בה ביצה ולמחר השבים ומיצא בה ביצה מותרת והלא בדק אמר לא בדק יפה ואפלו בדק יפה אמר יצתה רובה והזורה הויא וכדר' יוחנן אני והוא אמר ר' יוסי בן שאול אמר רב בדק בקנה של תרנגולת ומערב יו"ט ולא מצא בה ביצה ולמחר השבים ומיצא בה ביצה אסורה הtram בדספנא מארעא אי הכי דרב מורי נמי אימא מארעא ספנא בדראכא זכר בכחדה בדראיכא וכר לא ספנא מארעא ועד כמה אמר רב גמרא משמיה^๙ דרב כל היכא דאיתא זכר לא ספנא מארעא עד כמה אמר רב גמרא משמיה^๙ דרב כל היכא

לעוז רשי
בשנת א' הכלבה (תפירה סבה). קלבלא שורין'. עטלף.

מוסוף תוספות
א. דראיך הם בלבד קליפא לבנה, ואמאי קרי לה גמורות. מל'פ.